

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Факультет документальних комунікацій, менеджменту,
технологій та фізики
Кафедра менеджменту

**Децентралізація влади, проведення
реформ в Україні: проблеми та
перспективи реформування**

ЗБІРНИК ТЕЗ
Всеукраїнської науково-практичної конференції

8 грудня 2022 року

Рівне – 2022

УДК 351: 005. 591. 46 (477)
Д-39

Рекомендовано Вченої радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №12 від 29.12.2022 р.)

Редакційна колегія

Постоловський Р.М., к.і.н., професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету, голова редколегії; Павелків Р.В., д.психол.н., професор, проректор РДГУ; Юхименко-Назарук І.А., д.е.н., професор, декан факультету документальних комунікацій, менеджменту, технологій та фізики; Микитин Т.М., к.т.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту; Сяська О.В., к.е.н., доцент кафедри менеджменту, відповідальний секретар.

Децентралізація влади, проведення реформ в Україні: проблеми та перспективи реформування: збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених. Рівне, 8 грудня 2022 р. [тези доп.]. Рівне: РДГУ, 2022. 75 с.

Збірник містить тези доповідей результатів актуальних досліджень економічних та фінансових аспектів децентралізації в Україні, правового забезпечення реформи децентралізації, соціально-трудова відносини у процесі вирішення трудових спорів, а також аналізу сучасних трендів і перспектив публічного управління та менеджменту.

Розраховано на науковців, викладачів і здобувачів закладів вищої освіти, фахівців із публічного управління та менеджменту, представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

За зміст публікацій повну відповідальність несуть автори.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2022

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНІ Й ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

<i>Вильчик А.А., Мединська Т.І.</i> Соціальна політика держави як економічний аспект децентралізації в Україні.....	5
<i>Іванюк С.В., Сяська О.В.</i> Медична реформа як засіб децентралізації управління та фінансування медичних закладів України (на прикладі КНП «Корецька міська лікарня»).....	7
<i>Мединська Т.І.</i> Корпоративна соціальна відповідальність як важлива складова децентралізації в Україні.....	9
<i>Парух О.В., Поліщук О.Ю., Микитин Т.М.</i> Розробка стратегії розвитку територіальних громад в умовах надзвичайних станів.....	12
<i>Покотило Д.А., Поліщук О. Ю.</i> Сучасний стан ринку праці України.....	14
<i>Сивий Р.П.</i> Робота територіальних громад Рівненщини в умовах надзвичайного стану.....	16

СЕКЦІЯ 2. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ І ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ, СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ У ПРОЦЕСІ ВИРІШЕННЯ ТРУДОВИХ СПОРІВ

<i>Дорощук Н.Г., Сивий Р.П., Микитин Т.М.</i> Підготовка кадрів для органів місцевого самоврядування.....	19
<i>Жданюк В.В., Маїта Н.О.</i> Оцінка задоволеності споживачів медичних послуг як важлива складова реформування медичної галузі в Україні.....	21
<i>Чижевська О.О.</i> Кадрова політика КП «Рівненська обласна клінічна лікарня» в умовах реформування вітчизняної системи охорони здоров'я.....	24

СЕКЦІЯ 3. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ: ФІЛОСОФСЬКІ, МОВНО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ТА ІСТОРИКО-ПОЛІТОЛОГІЧНІ ВИМІРИ

<i>Мартинюк Н.В., Маланчук Л.О.</i> Спіндокторинг: від філології до впливу на публічних службовців.....	27
<i>Прокопчук Т.І., Маланчук Л.О.</i> Інформаційна безпека: сучасні виклики та загрози.....	30

СЕКЦІЯ 4. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА МЕНЕДЖМЕНТ: СУЧАСНІ ТРЕНДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

<i>Алексійчук О.В., Маланчук Л.О.</i> Нові стандарти діловодства в органах місцевого самоврядування	34
<i>Бачманюк Д.О., Мартинюк Г.Ф.</i> Соціально-демографічна ситуація ВПО в Україні	36
<i>Далюк Н.Я.</i> Управління розвитком громад в кризових умовах.....	39
<i>Данілович А.О., Шимко О.В.</i> Грейдування як управлінський механізм стимулювання праці.....	41
<i>Древецька Л.І., Юхименко-Назарук І.А.</i> Комунікативна політика медичного закладу, напрямки вдосконалення.....	43
<i>Кухар В.М., Савченко О.Р.</i> Складові адаптивної політики організації системи охорони здоров'я	46
<i>Маркова А.Ю., Мартинюк Г.Ф.</i> Робота волонтерів у США.....	49
<i>Маїшталяр В.М., Поляк К.Ю.</i> Теоретичні аспекти якісної політики обслуговування закладами охорони здоров'я	52
<i>Нестеренко О.Л., Савченко О.Р.</i> Формування потенціалу медичного закладу як різновид актуальних управлінських рішень сьогодення	55
<i>Пап Р.М., Маїша Н.О.</i> Публічні закупівлі як важлива складова діяльності закладу охорони здоров'я	58
<i>Самчук В.М., Маланчук Л.О.</i> Зарубіжний досвід зберігання електронних документів в архівних фондах	61
<i>Сисоєва А.-М.С., Маїша Н.О.</i> Чат-боти як спосіб інформаційно-комунікаційного забезпечення системи управління персоналом органів державної влади.....	63
<i>Чижевський А.С.</i> Реформування ринку газу як важлива складова інтеграції України у Європейський Союз	66
<i>Шершун М.Х., Берташ Б.М., Аксьонова А.В.</i> Природо-орієнтовані рішення як забезпечення сталого розвитку територіальних громад.....	69
<i>Шинкарук А.Л.</i> Основні етапи та методики цифрових інновацій публічного сектору	71

*Маишталяр В.М., здобувач вищої освіти ОС «магістр»
за спеціальністю 073 «Менеджмент» РДГУ,
Поляк К.Ю., к.е.н., доцент кафедри менеджменту РДГУ*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЯКІСНОЇ ПОЛІТИКИ ОБСЛУГОВУВАННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Конституцією України в статті 49 визначений обов'язок створення державою відповідних умов для надання доступного та ефективного медичного обслуговування для всіх, без винятку, громадян та гарантована безоплатність надання медичної допомоги в державних і комунальних медичних установах, мережа яких не має бути скорочена [1].

Обслуговування – базова функція послугових організацій, яка спрямована на задоволення потреб зацікавлених сторін: першочергово – споживачів послуг, а по-друге – ділове коло таких організацій, які співпрацюючи також стають об'єктом обслуговування.

Аналізуючи політику обслуговування закладами медицини розуміємо, що значну роль на себе бере держава в особі її органів та рішень, що ними приймаються за для впорядкування, організування, сприяння розвитку, підвищенню ефективності, результативності та якості послуг.

В умовах війни сфера медичних послуг як ніколи актуальна.

Оскільки життя та здоров'я суспільства є головною державною цінністю, то і робота влади на всіх її рівнях має бути належно скоординованою та містити: повний перелік чітких та зрозумілих завдань; якісних рішень; дієвих методів впливу та підходів до оцінки ефективності і якості послуг; прозорих способів комунікування зі суспільством, бізнесом, контрагентами та ЗМІ на засадах партнерства тощо.

Послуга у перекладі з англійської мови – service – служба, обслуговування, послуга, повідомлення, зв'язок, експлуатація [2].

Тому, послуги (service) – дії, спрямовані на задоволення потреб споживачів. В одних випадках вони прив'язані до матеріального товару, у інших – ні [3, с. 101].

Роками дослідники і аналітики розробляли критерії для визначення сутності та характеристик послуг, що дозволило визначити п'ять найважливіших характеристик послуг, що визначають управління ними і процес обслуговування споживачів: невідчутність (нематеріальність); невіддільність надання послуг і їх споживання; мінливість (гетерогенність, непостійність якості); неможливість зберігати (недовговічність); відсутність права власності [4, с. 88].

Олійник В.В. у праці «Територіальні особливості розвитку сфери медичного обслуговування в межах київської міської агломерації» зазначає, що забезпечення належного стану здоров'я населення нашої держави є одним із найголовніших завдань України. Важливість сфери медичного обслуговування, у першу чергу, полягає у тому, що вона відіграє важливу роль у формуванні демографічного потенціалу території. Внаслідок дослідження системи охорони

здоров'я та медичних послуг можна дійти висновку про те, що даний вид послуг містить не тільки соціальну складову, а й економічний ефект. Тому систему охорони здоров'я можна вважати важливою економічною складовою розвитку регіону чи країни [5].

Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; наявна мережа таких закладів не може бути скорочена. Держава сприяє розвитку лікувальних закладів усіх форм власності [1].

Визначаючи особливості системи охорони здоров'я як суб'єкта надавача медичних послуг, що здійснює медичне обслуговування суспільства (населення, громади, пацієнта) слід також розглянути термін «медична допомога», що є предметом функціонування таких суб'єктів (лікарень, клінік, поліклінік чи ін.).

У ст. 3 Закону України «Про охорону здоров'я» визначено, що медична допомога – діяльність професійно підготовлених медичних працівників, спрямована на профілактику, діагностику та лікування у зв'язку з хворобами, травмами, отруєннями і патологічними станами, а також у вагітності та пологами [6].

Систему національних законодавчих актів, які визначають права людини на медичну допомогу пропонує Сенюта І.:

1) право на ефективне та доступне медичне обслуговування, у тому числі на безоплатну медичну допомогу (частина 3 статті 49 Конституції України);

2) право на вільний вибір лікаря, вибір методів лікування відповідно до рекомендацій лікаря і закладу охорони здоров'я (частина 2 статті 284 ЦК України, п. «д» ст. 6, 34, 38 Основ);

3) право на медичну інформацію (стаття 32 Конституції України, стаття 285 ЦК України, п. «е» ст. 6, 39 Основ);

4) право на таємницю про стан здоров'я (стаття 32 Конституції України, стаття 286 ЦК України, статті 39-1, 40 Основ);

5) право на інформовану добровільну згоду на медичне втручання (стаття 29 Конституції України, частина 3 статті 284 ЦК України, п «д» ст. 6, 34, 38 Основ);

6) право на відмову від медичного втручання (стаття 29 Конституції України, частина 4 статті 284 ЦК України, частина 4 статті 43 Основ);

7) право пацієнта, який перебуває на стаціонарному лікуванні в закладі охорони здоров'я, на допуск до нього інших медичних працівників, членів сім'ї, опікуна, піклувальника, нотаріуса, адвоката, а також священнослужителя для відправлення богослужіння та релігійного обряду (стаття 287 ЦК України, пункт «к» статті 6 Основ) [19; с. 278].

Право на медичну допомогу – одне з основоположних особистих немайнових прав фізичної особи [20, с. 72].

Ключовим завданням медичної реформи є підвищення якості політики медичного обслуговування.

Теоретиками сфери якості медичного обслуговування, серед яких: Борщ В.І. та Вороненко Ю.В. Данченко О.Б., Ленський В.В., Рогачевський О.П. та інші, зазначається, що забезпечення якості медичних послуг повинно відбуватися з урахуванням їх відповідності встановленим на даний період стандартам, очікуванням і потребам споживачів [7, с. 288]. Саме такий підхід, вважаємо, передбачає поведінкову теорію управління.

Як доводить Рогачевський О.П., стандартизація виступає основним компонентом забезпечення якості медичних послуг та виконує наступні основні функції [7, с. 288]: *господарську* – залежність результатів надання медичних послуг від використання різних факторів і конкретних видів ресурсів та регламентується відповідними нормативно-правовими документами; *соціальну* – включення у стандарт індикаторів якості об'єкта стандартизації, які сприяють підвищенню якості медичних послуг із урахуванням інноваційного аспекту розвитку науки та техніки; *комунікативну* – досягнення синергії в медичній сфері через обмін інформацією, яка має стандартизовану форму, застосування стандартних термінів, протоколів діагностики, лікування або профілактики, єдиними правилами діяльності тощо; *економічну* – сприяє ефективному використанню фінансового, матеріального та людського капіталу в процесі надання медичних послуг.

Головними стимулами підвищення якості медичних послуг є:

- розвиток комп'ютерних технологій та інформаційних систем, що дало можливість удосконалити традиційні методи контролю за якістю;
- підвищений інтерес засобів масової інформації до медичної тематики, що сприяло кращому розумінню суспільством медичних проблем;
- економічні реалії, які спонукають фондотримачів (розпорядників бюджетних коштів чи страхові компанії) до жорсткішого контролю за ефективністю використання коштів [8, с. 7].

Отже в сучасних умовах питання покращення політики обслуговування закладами охорони здоров'я є особливо актуальним.

1. Конституція України: Прийнята Верховною Радою України 28.06.1996. URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96—%D0%B2%D1%80/ed19960628>

2. Великий англо-русский, русско-английский словарь по бизнесу. 2-е издание. М.: АТ «Джон Уайли энд Санз», 1994.

3. Котлер Ф., Боуэн Дж., Мейкенз Дж. Маркетинг. Гостеприимство и туризм: Учебн. для вузов / Пер. с англ. М.: ЮНИТИ, 1998. 787 с.

4. Данніков О.В., Кирилова О.В. Теоретичні основи маркетингу в сфері послуг. URL:<https://core.ac.uk/download/pdf/197230344.pdf>.

5. Олійник В.В. Територіальні особливості розвитку сфери медичного обслуговування в межах київської міської агломерації. URL: http://maptimes.inf.ua/CH_12/16.pdf

6. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19 листопада 1992 р. № 2801-ХІІ / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 4. Ст. 19.

7. Рогачевський О.П. Теоретичні аспекти стратегічного управління якістю медичних послуг. *Український журнал прикладної економіки*. 2020. Том 5. № 4. С. 282-291.

8. Надюк З. О. Державне управління якістю медичної допомоги в системі охорони здоров'я в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з державного управління : спец.00.02 «Механізми державного управління. – К., 2006. – 20 с.